

26 SEP 1966

Folketingets forhandlinger. (311)

4957

21/4 66: 1. beh. af f. t. l. om lejevurdering.

4958

[Axel Ivan Pedersen.]

ved første udlejning, og den kan ikke give en mulighed som den, jeg nævnte før. Derfor har man altså foretrukket vurderingsmetoden, hvor besværlig og bekostelig den end måtte forekomme, og det skal da heller ikke skjules, at tanken om vurderingsmetoden blev fremsat fra socialdemokratiets side.

Der var under forligsforhandlingerne tillige enighed om, at vurderingen skulle foretages af særlige lejevurderingsråd, at vurderingen kun skulle omfatte de regulerede områder, at boliger fra før 1900 kun undtagelsesvis kan medtages, at der fastsættes visse retningslinjer for fremgangsmåden ved vurderingen, og endelig at der blev en ankemulighed for såvel ejere som lejere.

Det foreliggende lovforslag tilgodeser disse aftaler, og tillige indeholder det bestemmelser om, på hvilken måde udgifterne ved vurderingen dækkes af staten. Forslaget kan således ikke give anledning til større uoverensstemmelse mellem partierne, men det vil alligevel være rigtigt at lade et udvalg se nærmere på enkelthederne.

Imidlertid vil jeg benytte lejligheden til at fremføre et par kendsgerninger, hvorom der synes at herske nogen uklarhed i befolkningen, fordi disse ting først kommer frem senere ved lejelovsrevisionen.

Det er væsentligt at få fastslået, at det resultat af vurderingen, som i henhold til den lov, vi nu er i færd med at gennemføre, kaldes vurderingslejen, er den leje, der må betales i det sidste år af den 8-årige normaliseringsperiode, altså først i året 1974-75, idet differencen mellem den aktuelle leje og vurderingslejen skal deles i 8 lige store dele, således at den aktuelle leje kun kan stige med en ottendedel om året i de 8 år — dog med undtagelse af de tilfælde, hvor differencen er af så ringe størrelse, at aftalernes minimumsregler træder i kraft. Men i øvrigt må det også tilføjes, at den omstændighed, at der fast-

sættes en vurderingsleje, ikke er ensbetydende med, at grundejerne absolut skal regulere huslejen op til denne. Det må stå enhver grundejer frit, om han vil benytte sig af de lovmæssige rettigheder eller ikke, akkurat som det hidtil har været, og således som det hidtil har været praktiseret.

Jeg finder anledning til også nu at gøre opmærksom på, at vurderingen finder sted såvel i den private boligmasse som i den sociale. For en ordens skyld vil jeg gøre opmærksom på, at jeg er af den opfattelse, at private andelsboliger, såvel gamle som nye, der ikke subsidieres af statskassen gennem billige statslån eller driftstilskud, f. eks. andelsboliger, som begyndte deres virksomhed lige umiddelbart efter første verdenskrig, ikke er indeholdt i boligforligets aftaler og således ikke skal underkastes vurdering, men indtager en egen status. Jeg beder boligministeren bekræfte denne antagelse, og for så vidt dette sker, vil jeg tillige spørge, om der ikke var anledning til at tage frigørelsesloven op til fornyet overvejelse med det formål at finde frem til en smidigere afløsning af de direkte tilskud, som i begyndelsen af 1920'erne blev ydet til nogle af disse gamle boligselskaber.

Med disse få bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til videre fremme og tilsige mit partis støtte til lovforslagets gennemførelse.

Guldberg: Jeg skal til indledning give udtryk for, at vi fra venstres side er indforstået med, at det forslag, der her er fremsat, følger de aftaler, vi har truffet ved boligforliget, og at vi derfor naturligvis også er parat til at medvirke til gennemførelsen.

Den debat, der har været umiddelbart efter boligforliget og i øvrigt også i en vis periode forud derfor, beskæftigede sig jo bl. a. en hel del med hele spørgsmålet om vurdering, og der blev jo fremsat en hel del ængstelige og måske lidt overdrevne påstande om de meget store besværligheder og